

Martínus

A Szombathelyi Egyházmegye havilapja

XII. ÉVFOLYAM 10. SZÁM

2019. OKTÓBER

ÁRA: 200 FT

www.martinus.hu

*RÓZSAFÜZÉR KIRÁLYNÉJA, TISZTA SZŰZ!
KÉRJED A TE SZENT FIADAT ÉRETTÜNK.
ÉKES VIRÁGSZÁL HOZZÁD ESDEKLÜNK
SZÉP SZŰZ MÁRIA! KÖNYÖRÖGJ ÉRTÜNK!*

Interjú
Fábry Kornállal, a NEK
főtitkárával a 2020-ban ha-
zánkban megrendezésre kerü-
lő Nemzetközi Eucharisztikus
Kongresszus céljairól, hitről,
lehetőségekről, feladatokról,
házánk szerepéről.

Fábry Kornél titkár - Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus

Mi a jelentősége Egyházunk és a magyar egyház életében a világgongresszusnak?

Elsősorban nagy megtiszteltetés számunkra, hogy mi adhatunk otthont ennek a világeseménynek. Ha megnézzük a történetét, látjuk, hogy a legfőbb célja az emberek figyelmét Jézus Krisztusra irányítani, hiszen Ő önmagát adta értünk és saját testével és vérével táplál bennünket az Eucharishtiában. A kongresszusok története a 19. sz. szekularizált Franciaországában született egy Émilie Tamisier nevű asszonyka kezdeményezésére. Ebből nőtt ki magát világeseménnyé. Az elmúlt 51 kongresszus alatt változtak a hangsúlyok. Hol szociális, hol spirituális vonatkozása volt inkább. Ma Magyarországon és tágabb értelemben Közép-Európában a hit megerősítése a legfontosabb. Akkor lesz élő a kapcsolatunk az Oltáriszentségben jelenlévő Krisztussal, ha tudatosítjuk magunkban, hogy tényleg minden forrásunk belőle fakad. Ő ad életet, és mindent, amire szükségünk van. Bízom benne, hogy az előkészületek és maga a kongresszus is sok hívő hitét fogja megerősíteni és a zárómise nem valaminek a végét jelzi majd, hanem sokkal inkább egy lelki megújulás kezdetét, amiért már most is imádkozunk vasárnapról vasárnapra a szentmisék végén.

Mit szeretnénk sugározni, közvetíteni a hívek, nem hívők felé Egyházunkról és persze magunkról, magyar keresztényekről?

Kettéválasztanám a választ. A hívek felé már az előkészületek során is azt szeretnénk kommunikálni, hogy tudatosan éljük a hitüket. Ismerjék meg nemcsak hitünknek e szent titkát, az Eucharishtiát, hanem törekedjenek arra, hogy oly módon ismerjék meg a hitigazságokat, hogy arról bárkinek tudjanak tanúságot tenni. Szeretnénk őket megerősíteni a Jézussal való kapcsolatukban. Ennek a legfőbb forrása maga a szentmise.

A három felkészülési év arra szolgál, hogy mind egyénileg, mind közösséileg Krisztust helyezzük életünk középpontjába. Azt is fontosnak érzem, hogy a készület során a hívek is megtalálják az Egyházban a keresztségben kapott hivatásukat. Őket is arra hívja Jézus, hogy a vele való kapcsolatból fakadóan az ő jelvévé váljanak a világ előtt. Az örömhír továbbadása nemcsak a papok vagy szerzetesek dolga, hanem minden egyes megkeresztelt ember hivatása. Azt is fontosnak érzem, hogy elmélyedjen az imaéletünk és a közösségeink meghívó és befogadó közösségekké váljanak.

A nem hívők felé az Egyház mint a 8. szentség kell, hogy megmutatkozzék. A szentség az örök üdvösség jele és eszköze. Így az Egyház is jel a rajta kívül levők számára is. Ez a 2020-as rendezvény lehetőséget ad arra, hogy az Egyház képe javuljon mindazoknak, akik csak felszínesen ismerik Egyházunkat. Magára a kongresszusra is minden jószándékú embert hívunk és várunk, hiszen Jézus mindannyiunkért életet adta. Bízom benne, hogy olyan programokat fogunk tudni ajánlani, ami megérinti nemcsak a híveket, hanem azokat is, akik még nem tartoznak hozzánk.

Mennyire szól ez a kongresszus a nem hívőknek, a keresőknek?

Alapvetően egy katolikus rendezvényről van szó, amelynek lesznek olyan nyitott alkalmak, amelyek bizonyára felkeltik a kívülről érdeklődésüket is. Fontos, hogy tanúságtevőként vegyünk részt akár a szombat esti eucharisztikus körmeneten, akár a vasárnapi zárómisén, de minden más programon is, és hívjuk is el azokat, akik nyitottak Egyházunk és annak tanítása felé.

Egy interjúban úgy fogalmazott, hogy Európa újraevangelizálásában is szerepet játszik/játszhat a kongresszus. De mi kell ahhoz, hogy ez az evangelizáció sikeres legyen?

Sok ezer lelkes katolikus, akik szívügyüknek érzik a missziót. Bízom abban is, hogy lassan, de változik a plébániai kultúránk, és nem elégszünk meg azzal, hogy a jelenlegi állapotokat megőrizzük, hanem első helyre kerül a plébániák életében az evangelizáció és a befogadó légkör. A szívekben kell először változásnak történnie. Fontos-e számomra a szomszédom üdvössége? Megteszek-e mindent azért, hogy életemmel tanúságot tegyek Isten szeretetéről? Ha valaki betér a templomunkba, közömbös maradok iránta vagy szeretettel odafordulok hozzá? Tudjuk-e úgy élni egyházközségi életünket, a szertartásokat, hogy az vonzó legyen az utcáról betérő számára is, vagy inkább azt szeretnénk, hogy egy zárt közösség magánügye maradjon mindez? Mitől fog növekedni a közösségünk? Mitől fog megújulni? Merünk-e szembenézni azzal, hogy ha így folytatjuk, akkor milyen állapotban lesz Egyházunk 10, 20, 30 év múlva? Meg tudjuk-e fogalmazni, hogy minek kell változnia ahhoz, hogy újra növekedésnek induljanak közösségeink? Hála Istennek, tavaly és idén is kiadásra került egy-egy könyv, amelyek szemet nyitogatók és reménytelni jövőt adó művek. Szívvel ajánlom elolvasásukat mindazok számára, akik szeretik egyházközségüket, Egyházukat. Az egyik könyv az Újraépítve című, a másik pedig James Mallon Egyház-felújítás (Divine Renovation) című bestsellere. Mindkét könyv alapján már több tízezer plébánia indult meg a megújulás útján. Maga a kongresszus megerősíti hitünket az Eucharishtiában, amelyből erőt merítünk a misszióhoz.

Keresztény életünk forrása az Oltáriszentség, Krisztus aki mindig köztünk van. Hogyan tudjuk újra és újra megerősíteni magunkat abban az elköteleződésünkben, hogy szánjunk időt a szentségimádásra?

Ha valaki ráérezett az Istennel töltött csendes idő fontosságára, annak lételemévé válik a szentségimádás is. Saját tapasztalatból tudom, hogy a Jézussal töltött időben letisztulnak dolgok, válaszokat kapok kérdésekre, és lendületet az előttem levő pálya végigfutásához. Sokak számára a szentségimádás egy olyan ima, amelyben egymást követik az énekek, az elmélkedések és más imádságok, de nem sok hely marad a csendnek. Nagy ereje van az ilyen jellegű közösségi szentségimádásnak is, de biztos vagyok abban, hogy ez is olyan imádság, amelyben párbeszédre hív bennünket Jézus. Ő is szót kér. Több mint 80 egyházközségben sok ezer hívő végezte el a szentségimádás iskoláját. Ebben megtanulták, hogyan lehet Isten jelenlétében lenni, mint Mária Jézus lábánál, és hogyan lehet meghallani az ő hangját. Sokaknak ezáltal megújult az imaélete, és ebből kifolyólag az istenkapcsolata. Nagyon örülök annak, hogy egyre több templom van nyitva napközben és jónéhányban reggeltől estig, vagy akár 0-24 órában is szentségimádás zajlik. A szellemi harcban az egyik legfőbb fegyverünk éppen az imádság. Hiszem azt is, hogy ahol állandó szentségimádást végeznek, az kegyelmi erőként kihat az egész településre. Ha hisszük Jézus valóságos jelenlétét az Oltáriszentségben, akkor közel kell engednünk hozzá az embereket, hogy „megérinthessék Jézus ruháját”.

Történtek már megtérések egyetlen, Jézus jelenlétében töltött óra alatt is. Ez a fajta szentségimádás egyben evangelizáció és szolgálat mások felé, hiszen közbenjárhatunk a többi emberért és jelenlétünknek köszönhetően a templom nyitva lehet azok számára, akik csak akár néhány percet szeretnének Isten házában tölteni. Sok helyről hallottam, hogy nagyon pozitív gyümölcsöket termett az egész napos szentségimádás bevezetése. Egy olasz kisvárosban egy éven belül bezárt az abortuszklínika, egy zürichi mexikói nagyvárosban kevesebb mint tizedére csökkent a gyilkosságok száma. Sok helyről számolnak be új papi és szerzetesi hivatásokról. Néhány tucat embernek a heti egy óra ima felajánlása meg tudta változtatni az egész települést.

Egy év van még hátra a kongresszusig. Mik az elmúlt két év tapasztalatai, mennyire sikerült megszólítani az embereket, átadni, hogy itt egy nagy eseményről van szó?

Úgy tapasztaltam, hogy akit érdekel az előkészület és maga az esemény, az a honlapunkon keresztül, vagy épp a facebookon megszólítva érezte magát és örömmel bekapcsolódott az előkészületekbe. Másokhoz még nem jutott el a kongresszus jelentőségének a híre, de ebben segíthetnek azok, akik már sokat tudnak róla. A lelki előkészület mellett az utolsó évben nagyon sok gyakorlati teendők van helyszíneken, az előadókkal, programokkal, a regisztrációval, szállásokkal, a médiával és nagyon széles körben minden területen. Hála Istennek, egyre többen dolgozunk önkéntesként vagy teljes állásban a kongresszusért. Továbbra is várjuk honlapunkon az önkéntesek jelentkezését, az előkészítő eseményekre pedig szintén itt lehet jelentkezni. Talán a legfontosabb, hogy hozzuk meg a döntést: ott a helyünk 2020. szeptember 13. és 20. között.

Mit emelne ki a kongresszus eseményei közül? Hol lesznek a főbb helyszínek, kik a főbb előadók?

A nyitómise szeptember 13-án 16 órakor a Puskás Stadionban lesz. Hétfőtől péntekig a Hungexpo ad otthont a kongresszusnak. Minden nap lesz közös ima, tanítás, tanúságtétel, szentmise és választható programok. Csütörtök este a Bazilika előtt lesz a közösségek szentségimádása, pénteken tartjuk az ifjúsági estét, a szombat pedig a családoké. Aznap 17 órakor a Parlament előtti ünnepi szentmisét eucharisztikus gyertyás körmenet követi a Hősök teréig. Vasárnap pedig 11 órakor a Hősök terén lesz az ünnepi zárómise. Az ország minden ministránsát várjuk a hétvégi szentmisékre. A délelőtti előadók között a világ minden tájáról érkezett bíborosok szerepelnek, többek között New York, Quebec és Szül főpásztora.

A részletes programot megtalálhatjuk a <https://www.iec2020.hu/hu/program> weboldalon.

Ha valaki szeretne naprakész információkat kapni, azt kérjük, iratkozzon fel a hírlevelünkre a <https://www.iec2020.hu/hu/hirlevel> oldalon.

AZ ÚR IRÁNTI SZERETETTŐL VEZÉRELVE

Interjú Bodorkós Imrével, a NEK egyházmegyei felelősével előkészületről, programokról, az Oltáriszentség tiszteletéről.

Az Eucharisztikus Világkongresszusra való készüllet nem szorítkozik csupán egy központi szervezésre. Minden egyházmegyében lelkipásztorok és világi segítők dolgoznak azon, hogy a kongresszusról információk jussanak el a hívekhez, illetve szervezzenek programokat, hogy lelkiekben is tudjanak készülni a jeles eseményre. A Szombathelyi Egyházmegyében Ön e feladat felelőse. Mi is pontosan a fő feladatuk a kongresszussal kapcsolatban?

A 2020. évi Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra való készülletet országos, sőt határokon túli szinten a központi titkárság vezeti Mohos Gábor püspök úr és Fábry Kornél atya vezetésével. Egy jó civil munkatársi gárda áll mellettük, akik különféle területeken végzik munkájukat. Néhány hónappal ezelőtt minden egyházmegye számára lehetőség nyílt, hogy a kongresszus idejéig bezárólag segítő munkatársakat alkalmazzon. Két hölgy, Kovács Leventéné, Andrea és Ács Patrícia látja el a Szombathelyi Egyházmegyében e feladatokat. Dr. Kürnyek Róbert atyától vettem át – püspök atya megbízásából – az egyházmegyei felelős feladatkörét. Főként az elkövetkezendő hetekben, hónapokban lesz sok feladatunk a szervezéssel kapcsolatosan.

Hogyan kapcsolódtak bele a plébániák, a hívó közösségek eddig az előkészületekbe?

A kongresszust három előkészületi év előzi meg. Sokak szerint a készüllet három éve „fontosabb”, mint maga az egy hetes ünnepség. Minden évre készült kiadvány: ötleteket, programterveket, különféle megfontolásokat tartalmazva. Az első évben az Eucharisziához fűződő egyéni kapcsolatra, a második évben az Oltáriszentség és a (helyi) egyházi közösség kapcsolatára helyeztük a hangsúlyt. Sok plébániai programot a készüllet fényében szerveztek meg: szentségimádásokat, előadásokat, katekéziseket.

Az utolsó előkészületi évbe léptünk ez év Pünkösdjén. A Szombathelyi Egyházmegye hívei számára mit tartogat ez a harmadik év, milyen programokkal igyekeznek az eseményt és persze az Oltáriszentség tiszteletét közelebb vinni az emberekhez?

Valóban a harmadik év készüllete – amely az Eucharisziából fakadó missziós lelkületet erősíti a készüllet során – még intenzívebbé kell, hogy váljon. A Krisztus Király előestéjén, és Úrnapja előestéjén szervezett világméretű szentségimádás a jövőben is hangsúlyos program lesz.

A lelkipásztorokkal működjenek együtt a kedves hívek, hogy minden plébánia nagy lehetőségnek tartsa a különféle kontinenseket, városokat és falvakat összekötő imaalkalmakat. A lelkipásztori kisegítők, a szolgálatba lépő akolitások is nagy áldást közvetíthetnek szolgálatukkal ilyen kiemelkedő alkalmakon, de mindennapos körülmények között is. Egyházmegyénknek nagy kincse, hogy az eucharisztikus tiszteletünk nemrégiben boldoggá avatott példaképe, Brenner János atya példája és tanítása sajátos lelkületet biztosíthat egyházmegyénknek. Szentgotthárdi plébánosként is hívom a zarándokokat, híveket, képviselőtestületi tagokat, fiatalokat, családokat, ministránsokat az ő vértanúságának emlékhelyén épült kápolnába, a zsidai emlékkereszthez, a máriaújfalu templomba, ahol utolsó szentmiséjét mutatta be. Minden hónap 15-én Brenner-imaestet tartunk Szentgotthárdon: litániával, zarándoklattal, szentségimádással, szentmisével. December 14-én, advent III. vasárnapjának előestéjén Máriaújfalu – Rábakethely – Zsida útvonalon gyertyás, fáklyás körmenetet tartunk, ez is ennek az évnek szép készüllet eseménye lehet. A jövő évi nagy egyházmegyei programok is a készüllet lelkülete által gazdagítottak lesznek.

A kongresszus nem titkolt célja, az Oltáriszentség tiszteletének újbóli megerősítése az emberek szívében. Miért fontos a katolikus emberek számára, hogy e hittitokról elmélkedjenek és közösségeink imaórákat szervezzenek templomainkban?

Amint a kongresszus jelmondata is tanítja – utalva a II. Vatikáni Zsinaton is kinyilvánított hagyományos egyházi tanításra – az Oltáriszentség csúcspontja és forrása. Minden forrásom belőled fakad – imádkoztatja velünk a zsoltáros. Az Oltáriszentség egész hívó életünknek középpontja. E misztériumhoz kerülünk közel a buzgón, felkészülten, tevékenyen ünnepelt szentmisében, a gyakori és gyümölcsöző szentáldozásban, valamint a velünk lévő Úr Krisztus jelenlétének személyes és közösségi dicsőítésében, a szentségimádásban.

Az Ön számára mit jelent az Oltáriszentség?

Áldozópapként sajátos a kapcsolat az Eucharisziával. Előző szolgálati helyemen a hívekkel sok szépet tudtunk tenni az Úr iránti szeretetünk, az Oltáriszentség iránti tiszteletünk kifejezéseként. A templomok felújítása, a szép szakrális környezet hatással van elmélyültebb istenkapcsolatunk alakítására. Lehetőségem volt arra, hogy a boldoggáavatás évében az Oltáriszentséget keblém vívó Boldog Brenner János, és Isten Szolgája, egyházmegyénk nagy fia, Tiszteletreméltó Mindszenty József szentségmutatót hordozó alakját elkészíttsem két szekkón a jánosházi plébániatemplomban. A liturgikus eszközök megújítása, az Eucharisztia ünnepeléséhez méltó körülmények biztosítása a pap és hívek együttes, hitből fakadó feladata. A napi szentmisék bemutatása városi plébániatemplomban és kis falvakban egyaránt nagy ajándék. Emellett hitemet kifejezem azáltal is, hogy imaalkalmakat, az évi szentségimádási napokat, heti szentségimádásokat is igyekeztem méltón végezni, megszervezni. Szívesen vagyok templom csendjében, hogy egyedül is találkozzam az Úrral, s kérem, hogy papi szolgálatomnak, a rám bízott hívekhez fűződő kapcsolatomnak is Ő legyen a forrása.

MISSZIÓS KERESZT – A NEMZETKÖZI EUCHARISZTIKUS KONGRESSZUS SZIMBÓLUMA EGYHÁZMEGYÉNKBEN

A Missziós kereszt még a 2007-es budapesti Városmisszió alkalmából készült. Az esztergomi bazilika északi kereszthajójában elhelyezett, mintegy 3 méter magas, bronzborításokkal díszített tölgyfa kereszt Oszvári Csaba ötvösművész (1963-2009) alkotása. Növényi ornamentikája a magyar honfoglalás kori ötvösség motívumait idézi.

Az egyedi ötvösmunkával díszített feszület egyben különleges ereklyetartó is: közepén, ezüst tokban láthatjuk a Szent Kereszt ereklyét, körülötte a levelek fordulataiban pedig magyar, illetve magyar vonatkozású boldogok és szentek ereklyéi kerültek elhelyezésre.

2017. novemberében a Vatikánba “zarándokolt” Missziós keresztet egyébként Ferenc pápa személyesen áldotta meg az Erdő Péter bíboros, esztergomi érsek vezette magyar delegáció társaságában.

A Missziós kereszt 2019. novemberében a Szombathelyi Egyházmegye templomaiban járja zarándokútját. Időpontok és helyszínek a következő lapszámunkban.

A QR-kódban: Egy tölgyfa kereszt kulisszatitkai - kisfilm a Missziós keresztéről

MÁR CSAK EGY ÉV

ELINDULT A VISSZASZÁMLÁLÁS AZ EUCHARISZTIKUS KONGRESSZUS KEZDETÉIG

A budapesti Szent István-bazilika előtt szeptember 13-án megtartott ünnepi rendezvényen Erdő Péter bíboros, prímás, Michael August Blume apostoli nuncius, Mohos Gábor püspök, a kongresszust előkészítő titkárság vezetője és Snell György püspök, a bazilika plébánosa indította el azt a visszaszámláló órát, ami jelzi, hány nap van még hátra az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus kezdetéig.

Michael August Blume pápai nuncius köszöntőjében felidézte az 1938-as kongresszust, melyen Eugenio Pacelli bíboros, a későbbi XII. Piusz pápa is részt vett, mint pápai legátus. Ezen a rendezvényen ott volt Mindszenty József zalaegerszegi plébános is, aki a tragikus évek során az Eucharisziába vetett hitéről is tanúságot tett. Bár nem ismerjük a jövőt, azt tudjuk, Urunk Jézus Krisztus megígérte, hogy mindig velünk marad. Az Eucharisztia különleges szentsége az Ő örökkévaló, hűséges jelenlétének.

„Magyarországnak szerepe, feladata van Európa újraevangelizálásában. Tanúságot kell tennünk a keresztény szeretet és az Eucharisztia bensőséges kapcsolatáról” – zárta köszöntőjét Michael August Blume.

Erdő Péter bíboros köszöntőjében azt emelte ki, hogy a kongresszus szót ebben az esetben eredeti, összefüggésben kell felfognunk. Az eucharisztikus kongresszuson sokan összefüggésben azért, hogy „kifejazzuk hitünket, örömminket és szeretetünket”. Jézus Krisztus azt mondta, hogy aki „megvall engem az emberek előtt, én is megvallom Atyám előtt, aki a mennyekben van” (Mt 10,32). Az Oltáriszentségben Isten különleges közösséget vállalt az emberrel. Ez azt is jelenti, hogy nem vagyunk kidobva a létbe, Istennek szándéka és terve velünk.

Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus 1938 – Emlékek a múltból egyházmegyénkben

1938-ban Budapesten rendezték a 34. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszust. A május 25-29. között megtartott eseményen egyházmegyénkben is sokan vettek részt. Lapunkban megpróbálunk minél több emléket bemutatni, amelyeket e jeles eseményhez kapcsolódva az egyházmegye templomaiban, plébániáin, vagy családoknál őriznek.

A képen látható falfestmény a sárvári Szent László király-templomban található, a szentély egyik oldalán. A képen a Világkongresszusra készített logó, rajta a Duna, a Lánchíd és természetesen az Oltáriszentség látható. Bízgatjuk lapunk olvasóit, ha tudnak templomukban olyan kegytárgyról, falfestményről, vagy családjukban

emlékekről, amelyek az 1938-as Eucharisztikus Világkongresszushoz kötődnek, jelezzék szerkesztőségünk számára, hogy lapunkban is bemutatassuk őket. A jelzéseket a következő e-mail címre várjuk: sajto@martinus.hu

FONTOS!

Nem kell újra regisztrálnia annak, aki már önkéntesnek, illetve elsőáldozónak jelentkezett. Miért van szükség regisztrációra? Az IEC2020 teológiai szimpóziumára és a Hungexpon megrendezésre kerülő kongresszusra díjfizetés ellenében lehet belépni, ehhez regisztrációra van szükség.

Aki vásárolt ilyen belépőt, az az IEC2020 alábbi rendezvényeire is belépési jogosultságot szerez:

- nyitó szentmise elsőáldozással (Puskás Ferenc Stadion)
- Forráspont ifjúsági est (Papp László Aréna)
- szombati szentmise a Kossuth téren és az ezt követő körmenet
- záró szentmise a Hősök terén

Az egyéb fakultatív kulturális és lelki programokra (amelyek között vannak ingyenes és díjköteles események) történő jelentkezéssel a szervezők munkáját segíti. Ha egy egyéni jelentkező vagy egy csoport a Hungexpon megrendezésre kerülő eseményeken nem kíván részt venni, de a fenti nyilvános eseményeken szeretné a helyét lefoglalni, akkor is regisztrálnia kell.

NEK 2020

Budapest · Hungary

Bucsu község az Arany patak két oldalán fekszik, a rómaiak idejében már lakott település volt és a község határában húzódott a római vízvezeték, amely a Kőszegi-hegységből szállította a vizet a közeli Sabáriába. Szent Mihály tiszteletére szentelt temploma a 13. század óta áll. A templom liturgikus tárgyai a 18. és a 19. századból valók. 2012-ben a templom tetőszerkezete újult meg, valamint a templom környezete, 2013-ban a templom fő- és mellékoltára, a barokk szószéke. 2019-ben az EMMI támogatásával megújult a teljes templomkülső, rézborítást kapott a templomtorony, valamint a hívek adományából megújult a teljes templombelső, a villamoshálózat és a harangszerkezet. Egyben feltárták az 1860-ban befalazott északi hajófalban található, sekrestyéből induló középkori kórusfeljárót, amelynek kőkeretes ablaka a nyugati oromfalban található. A templomszentelés október 20-án vasárnap 17 órakor lesz.

TEMLOMFELÚJÍTÁSOK EGYHÁZMEGYÉNKBEN

2019. szeptember 21-én megáldotta Székely János megyéspüspök a felújítási munkálatok befejezését követően a gércei Szent Kereszt felmagasztalása-templomot és a plébániaépületet. Balasi István helyi esperes-plébános megköszönte a sok önzetlen segítséget, ami a helyi közösség javát szolgálja. A településképet meghatározó épületek külső rekonstrukciója, többfunkciós közösségi tér létrehozása, fejlesztése, energetikai korszerűsítése című pályázaton sikerült 34.79 millió forintot nyerni, illetve közös összefogással ezt az összeget kiegészíteni.

Óra Krisztián Római levél

A szegények evangelizálnak minket

Kedves Olvasó! Ebben a levélben pár életképet szeretnék felidézni, amelyeket a kicsinyekkel, szegényekkel, egyszerű lelkű emberekkel éltem át. Ezen találkozások során megtapasztalhattam, hogy milyen ajándékokat tud adni az Isten a kicsinyek által nekünk, akik talán sokszor lenézzük, megmosolyogjuk őket, elmegyünk mellettük.

Egy szegény testvért vittem autóval különböző ügyeit intézni egy városba, amikor megkért, hogy hazafelé, még álljunk meg egy boltnál, mert szeretne pár szükséges dolgot venni. Kinn vártam a kocsiban. Jön, kezében egy Balaton szelettel, amit nekem vett hálaaként. Kis pénzből rám is gondolt!

Kisboldogasszony napja idén vasárnapra esett, így idén ez az ünnep kicsit „háttérbe szorult”. Mentem be a Székesegyházba és egy egyszerű, jámbor hívő arra kért, hogy a Szűzanya születésnapján énekeljünk égi Édesanyának. Elénekelünk együtt két éneket. Közülünk vajon hányan volt eszünkbe ez a jeles nap és hányan gondoltunk arra, hogy ahogy szereteteinket felköszöntjük, úgy a Szűzanyát is meg kellene valamivel ajándékoznunk? Ő gondolt rá!

Egyik reggel mentem misézni egy templomba. A szentmise előtt érkeztem, még szürkéség volt. Figyelmes lettem egy hajlott hátú, kicsiny alakra, aki már az oltár körül sürgött. Később egy öntözőkannát láttam a kezében, már korán a csendben, a rejtekben a virágokat öntözte. Csendben szeretett!

Álljunk meg a kicsinyek mellett! Merjünk tanulni tőlük! Isten általuk nyilatkoztatja ki titkait számunkra.

TANÚSÁGTÉTEL – KERESZTSÉG ÉS TEMPLOM

Idén Vízkeresztkor Ferenc pápa arra szólított fel bennünket, hogy ünnepeljük meg a keresztelésünk napját is. Ezt a dátumot nem ismertem eddig, ezért a születési helyem plébánosához fordultam segítségért, aki egy szép emléklappal ajándékozott meg, amely tartalmazza a szükséges adatokat. Igen nagy meglepetés ért, mert ebből kiderült, hogy három napos koromban kereszteltek meg. Édesapám római katolikus volt, édesanyám pedig görög katolikus, és az akkori szokás szerint az édesapa után kereszteltek. Mivel azonban a gyerekek nevelése az édesanyák dolga volt – így a hitéletre nevelés is – anyukám a római templomba járt velünk és ott kaptuk meg a további szentségeket is.

Egy országos hírű búcsújáró hely mellett nőtem fel, így gyermekkoromat áthatotta a búcsúba járás. Mindig nagy izgalommal készültünk, igazi élmény volt a gyerekek számára is. Azonban ahogy a tanulmányaimban haladtam előre, kikerültem a család vonzásköréből, haladtam az önálló gondolkodás útján, úgy egyre inkább a művészetek templomai (hangversenytermek, múzeumok stb.) jelentették számomra Isten csodálatos teremtésének manifesztumait. Egyre kevesebbet jártam templomba, szentmisére.

A fordulatot az hozta meg, amikor elkezdtem környezetvédelemmel foglalkozni. Ekkor, hogy másoknak is megmutathassam, hogy a Teremtés értünk van, ún. alkotótevékenységbe kezdtem, mely tevékenység kiállítás és könyvek formájában a szélesebb nagyközönséghez is eljutott.

Ennek köszönhetően kapcsolatba kerültem egy kis keresztény közösséggel, ahol alkalmam volt elmélyülni a Biblia tanításaiban, és emellett sok szép művészi élményben (hangversenyek, kiállítások, művészettörténeti előadások stb.) volt részem.

Az évek múlásával egyre erőteljesebben fogalmazódott meg bennem, hogy Budapestről vidékre költözöm, hogy megteremtsem magam számára azt az egységet, amit Isten az ember és természet egységeként megalkotott. Ekkor már a Szentlélek is közbenjárt, mert anélkül, hogy kerestem volna magamnak települést, házat stb., egy előadáson megjelent a jelenlegi házam korábbi, számomra ismeretlen tulajdonosa. Rövid időn belül felkerekedtem, hogy megnézzem azt a házat, amit fotókon mutatott - és ahol tíz éve élek.

„Minden embernek az a vallása, amelybe született”, vallotta Oswald Spengler A nyugat alkonya című művében. A magam számára ez azt jelentette, hogy bár korábban eltávolodtam a templomtól, amikor ide költöztem, oly természetes módon jártam újra templomba – és nemcsak azért mert távol vannak a művészetek „templomai” -, hanem az ökológián keresztül üzent Isten, hogy hol van a helyem. Újra szokásommá lett a szentgyónás és a szentáldozás, és itt, ismét a fenti könyvből idézve, azonban a szerző Goethét idézi, aki a reformáció kapcsán azt vallotta, hogy „nem kellett volna elvenni az emberektől a fülbe gyónás lehetőségét”. Ennek felszabadító erejét magamon tapasztaltam meg.

Még néhány évvel ezelőtt a szokásos itthoni teendőim kívül tanítottam iskolában, tartottam előadást gimnáziumban és kórusban is énekeltem. Amikor az éneklést abbahagytam, akkor a hét két napján az esti óráim felszabadultak, így egy alkalommal, éppen a májusi litániák idején elmentem egy hétköznapi misére, mert Pünkösöd közeledvén gyónni szándékoztam. Ez az alkalom volt az, amikor rájöttem arra, hogy a templomba járás sokkal több, mint csak elmenni a vasárnapi szentmisére. A „kincsek” a hétköznapi életben tárnak fel. Ekkor döbbsentem rá, hogy mennyit veszítünk, ha az időnk nem szánjuk rá a vallásunk gyakorlására. Most érzem, hogy a sok éves mulasztás már pótolhatatlan. Csak a kottafejek segítségével tudok énekelni, mert nem tanultam meg az énekeket.

Bátorítom a fiatalokat, hogy ne sajnálják az idejüket vallásuk gyakorlására a hétköznapi életben sem, mert azzal csak gazdagodni fognak.

A mai pörgő, zajos világunkban szükség van a templom csendjére, szépségére, az orgona zúgására, a liturgia élésére. Jó hallású fiatalok vállaljanak kántori szolgálatot, mert a szentmise a szolgálattelvőt és az azt hallgatót egyaránt felelmei.

Molnár Mária
Hetyefő

SZERETÜNK CSALÁDBAN ÉLNI...

Szeretünk családban élni. Nem azért, mintha könnyű lenne. De minden nehézségével együtt is jó, és folyamatos lehetőséget, terepet ad a változásra.

Szeretünk családban élni, mert jó, hogy sokan vagyunk. Szeretjük a hangos együttléteket, de ezeken keresztül tanuljuk meg értékelni a csendet, az egyedüllétet is.

Jó családban élni, mert sokat nevetünk együtt, és ez a vidámság ad igazi hangsúlyt a komoly pillanatoknak, beszélgetéseknek.

Szeretünk családban élni, mert segítjük egymást, gondoskodunk egymásról – és ezt az értéket tapasztalva válunk nyitottabbá azok felé, akik nem kapják meg ezt a gondoskodást. Szeretünk családban – kamasz gyerekekkel élni, mert kíméletlen őszinteségük olyan lehetőséget ad a fejlődésre az önismeretben és a hitelességben, amit talán sehogy másként nem tapasztalhatnánk.

Szeretünk családban élni, mert itt tanuljuk meg a „csakazértis”-t, nem csak a dackorszakban, hanem a „nem értelek, de akkor is szeretlek” élményeiben.

A család az a hely, ahol biztosan tudjuk, hogy mindig elfogadnak minket, és számíthatunk egymásra, és ezen a tapasztalaton keresztül tudunk egyre inkább hinni a Mennyei Atya feltétel nélküli, mindig hazaváró szeretetében. Szeretünk családban élni, mert naponta tapasztaljuk, hogy a mi gyenge, földi próbálkozásainkat, szeretetünket a Gondviselő kiegészíti – egyre teljesebbé téve kapcsolatunkat.

Busa család

DÉRI PÉTER – MINDSZENTY JÓZSEF ÉLETE

Mindszenty József bíboros életét bemutató sorozatunk hatodik részében a nyilasok börtönében töltött időszakról olvashatnak írást.

1944. november 27-én tartóztatta le Schiberna Ferenc nyilas kormánybiztos - Szálasi közvetlen parancsára - Mindszenty Józsefet. Kispapjai a védelmére keltek, amikor el akarták a püspökségről hurcolni, ezért őket is bebörtönözték a főpásztorukkal együtt. Az első börtönbéli miséjüket elítélőjükért és letartóztatóikért ajánlották fel. Még Veszprémben pappá szentelte az ötöd éves kispapokat a börtön folyosóján.

December 23-án vitték el őket Sopronkőhidára, útközben két napig nem kaptak enni, majd megérkezésük után egy dohos helyiségben helyezték el őket szalmazsákokon. Mindszenty atyának ágyat akartak bevinni, de ő visszautasította, mondván: nem kíván jobb elbírálást, mint a többiek. Sőt, ő ment a helyiség leghidegebb részére, a kitört ablak mellé, hogy amennyire tudja, védje kispapjait a hidegtől. Azt mondta: „a fiatalokra jobban kell vigyázni, én pedig már hozzászoktam ehhez a hideghez.” A fogságban tartotta kispapjaiban és papjaiban a lelket, hogy el ne csüggedjenek, kérte őket, hogy adjanak elő karácsonyi kórusműveket az ünnep alkalmával. A fogolytársakban általános csodálatot keltett, hogy milyen erős lélekkel és lelki békével viselte az embertelen viszonyokat. A fogságban meghatározta a fogoly papi közösség napirendjét, tovább folyt a kispapok tanítása és a vizsgáztatás is. A vizsgabizottság elnöke pedig maga Mindszenty püspök volt. Boldog Apor Vilmos győri püspök közbenjárására elengedték őt és kispapjait is a sopronkőhidai börtönből december 28-án és a soproni Isteni Megváltó Leányai rend anyaházába kerültek. Itt már kicsit jobb körülmények között voltak, de mégis romlott Mindszenty atya egészségi állapota, mert a szokásos böjtjei mellé újakat iktatott be. Papjai és környezete csodálkozva látta, hogy a rendkívül tevékeny püspök milyen sok időt tölt imádsággal és az Oltáriszentség előtti adorációval. Amikor megszólaltak a légvédelmi szirénák és mindenki rohant le az óvóhelyekre, akkor Mindszenty atya az imázsármolyára térdelt, mert tudta, hogy ilyenkor senki sem fogja zavarni imádkozás közben. 1945. április 2-án, húsvéthétfőn szabadult ki a fogságból, azon a napon, amikor barátja, Boldog Vilmos püspök vértanú lett, de közel három hét múlva érkezett csak meg püspöki székhelyére.

Szabadulása után nem a bosszúvágy hajtotta, hanem a megbocsátás, mert felkutatva Schiberna Ferencet a francia fogságban és mindent megtett, hogy kisebb büntetést esdjen ki számára, sőt csomagot is küldött neki.

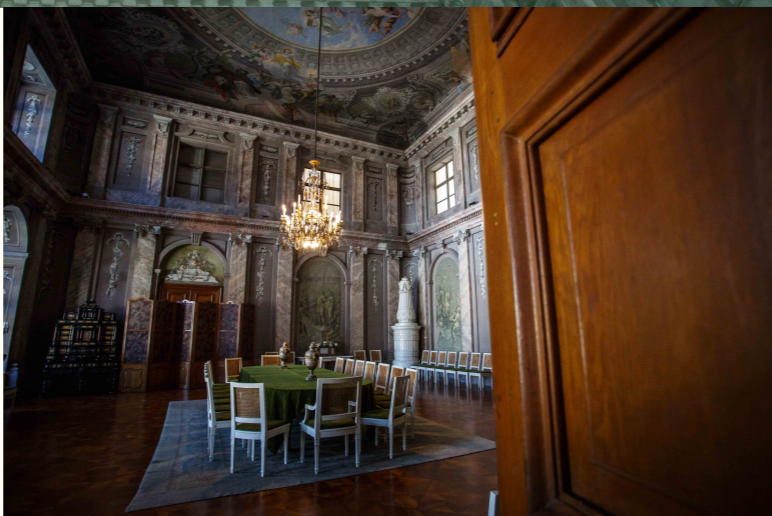
Emlékmű Csehimindszenten

MEGÚJUL A PÜSPÖKI PALOTA DÍSZTERMÉNEK MENNYEZETE

A szombathelyi püspöki palota dísztermének mennyezeti freskója az idei év októberétől restaurációra kerül. Franz Anton Maulbertsch „Az Isteni Gondviselés allegóriája” c. alkotása az 1945. március 4-én történt bombázás során szenvedte el a legnagyobb károkat. Szerencsére a freskó nem semmisült meg, de felületi sérülések és repedések jelentek meg rajta, melyek az évtizedek során egyre nagyobbak lettek. A munkálatokat Tarr György, okleveles restaurátor-művész fogja végezni, aki korábban a palota Szent Pál termének olaj pannóin is dolgozott. A Püspöki Palota a felújítás alatt is nyitva tart és szeretettel várja a látogatókat.

Baranyai Martin

HAMVAS BÉLA: ISTEN TENYERÉN ÉBREDTEM

*Isten tenyerén ébredtem, s lenéztem a Földre,
Hófehér csúcsokra, kopár legelőkre.
Kanyargós folyók tükrében láttam kelni a Napot,
Sugaraiban álmos hajnal mosakodott.
Láttam az óceánt gyermekként ragyogni
Sírályokat felette felhőkkel táncolni,
Láttam a békét az emberek szívében,
Láttam az erdőket fürödni a fényben.
Láttam sok-sok mosolyt és láttam a reményt,
Láttam az embert, és láttam a zenét,
Láttam a földet szeretetben élni,
Láttam a csöndet a széllel zenélni.
Láttam Istent amerre csak néztem,
Miközben éppen az Ő tenyerében ültem,
S az Ő hangján szólt hozzám a szél,
Mint anya, ki gyermekének mesél,
Millió apró tükrökben láthatod magadat,
Hisz olyannak látod a világot, amilyen Te vagy!*

A BIZALOM LÉGKÖRÉT KIALAKÍTANI – INTERJÚ MARTOS LEVENTE BALÁZZSAL, A KÖZPONTI PAPNEVELŐ INTÉZET ÚJ REKTORÁVAL

Gratulálunk kinevezéséhez. Győrben több évig prefektusként segítette a papnövendékek felkészülését szolgálatukra. Mik azok a legfontosabb tapasztalatok, amelyeket ott szerzett, és új szolgálatában is hasznosítani tud?

Legszívesebben arra emlékszem, hogy rendszeresen személyesen beszélgethettem a kispapokkal. A bizalom légkörében másként nyílik meg az ember, mint a többiek előtt. Lehet, hogy ilyenkor a szebbet mondja, azt, amire törekszik, és nem azt, ahova már tényleg eljutott. Ezek az irányok mégis nagyon fontosak. Azt hiszem, abban kell segíteni a növendékeket, hogy merjenek ezek mellett a vágyott és remélt célok mellett dönteni. Ha megszeretik Jézust és megtalálják igazi céljaikat, erő szabadul fel bennük, és nem egymás ellen, hanem egymást segítve tudnak létezni. Ha viszont valaki ilyenkor is csak ködösít, ha soha nem érzi meg, hogy miben kell még fejlődni, és ezért nem akar tenni, annak világos kereteket kell szabni, azt a hibáival is szembesíteni kell.

Rektorként mennyiben lesz más a feladata, mint prefektusként?

A rektor a szeminárium vezetője, az egész papképzés egységéért felel az adott intézményben. Arra szeretnék figyelni, hogy a kispapok képzésének emberi, lelki, tudományos és közösségi dimenziója jól kiegészítse egymást, semmi ne maradjon el és ne legyen a többi rovására. Igazi növekedés ott van, ahol ezek a tényezők, az emberlét és papi lét egyes részei, egységbe érnek és együtt érnek meg. A Központi Papnevelő Intézet sajátossága, hogy növendékei a PPKE Hittudományi Karának hallgatói, tehát egy másik intézménybe járnak át, ha ez a szomszédban is van. Nekünk most nem az előadásokat kell megszervezni, hanem egy olyan közösségi életet, amely támogatja és feltételezi, hogy a kispapok a szellemi kihívásokra is nyitottak, vagyis szorgalmasan tanulnak, s ugyanakkor van egy belső életük, amely nem egyenlő az előadások világával.

Kell-e/lehet-e új irányokat szabni a papnövendékek képzésében? Melyek azok a kihívások amikre – saját tapasztalatai alapján – az eddigieknél is jobban fel kell készíteni a növendékeket? Gondolok itt közösségépítésre, fiatalok megszoilítására...

A világ ma nagyon gyorsan változik. Olyannak tűnik, mint egy gyorsan robogó vonat, amelyre valahogy mégis szeretnénk felkapaszkodni. Márpedig ehhez egy kicsit fel kell gyorsítani, a vonattal együtt kell szaladni – mint a filmekben... Ez belülről olyasmit jelent, hogy meg kell tapasztalunk, az igazi változást Isten indítja el, mégpedig elsősorban bennünk, de folyamatosan körülöttünk is. Ha felfedezzük ezeket a belső mozgásainkat, talán nem lep majd meg, hogy együtt kell „szaladnunk” azokkal, akik hozzánk fordulnak, ha kapcsolódni akarunk velük. Olyan módszerekre van tehát szükség, amelyek a mély és valódi kapcsolatteremtés képességét erősítik bennünk.

Legutóbb Cellödömölkön, a főbúcsún mondott szentbeszédében Isten álmáról beszélt. Mi az Ön álma, amikor új feladatára gondol?

Talán az, hogy képes leszek együtt szaladni a fiatalokkal, legalább Léleekben... Ha pedig még nagyobbat álmodok, arra gondolok, hogy az Egyetemi templomot, amely a szeminárium mellett van, egyfajta missziós közösségként élhesük meg, ahová mindenki betérhet, ahol tényleg mindenki számít, ahol növekszik a hit, s ahol a „központista kispapok” kipróbálhatják és megtapasztalhatják, amit a szeminárium laboratóriumi körülményei között tanulnak.

SZEPTEMBER 1-TŐL ÚJ MISSZIÓS ATYÁK VEZETIK A VASVÁRI PLÉBÁNIÁT

Magung Fransis SVD látja el a plébánosi feladatokat. 1974-ben született Indonéziában, és 2005-ben szentelték pappá.

Mawasala Mbela Fabien SVD atya 1986-ban született a Kongói Demokratikus Köztársaságban. 2019-ben szentelték pappá.

Munkájukhoz Isten áldását kérjük!

"MINDENKI ÉRTE ÉL"

Interjúkötet Székely János megyéspüspökkel

A jelen könyv jól felkészült kérdezője, Dobszay János a fiatal püspökkel, Dr. Székely Jánossal beszélgetett Esztergom-Budapesti segédpüspök korában, aki ma szombathelyi megyésfőpásztorként számos pontban kiegészítette akkori válaszait. Az életút rövid bemutatása mellett az olvasó megismerkedhet a Betlehemben, majd Rómában tanult biblikus szakember hitből fakadó, mások hitét fölkeltő, megerősítő gondolataival.

A Magyar Katolikus Egyház jelenkori feladatairól reális, bölcs helyzetfelmérés olvasható; ezen belül a hazai cigánypasztoráció, mint komoly missziós hivatás is megjelenik.

A beszélgetések végén az olvasó joggal jut arra a következtetésre, hogy többről van itt szó, mint információk továbbításáról. A katolikus hit ragyog fel a könyv lapjain a maga teljes, vonzó sugárzásában.

Köszönet érte mindkettőjüknek!

Dr. Perger Gyula, Martinus Kiadó

„MINDENKI ÉRTE ÉL”

Beszélgetés Székely János püspökkel

Megvásárolható: a Martinus Kegytárgyboltban, illetve a webshopban: www.martinuskiado.hu.

BOLDOG BRENNER JÁNOS VÉRTANÚ ÜZENETE

Megjelent a Boldog Brenner János vértanú üzenete című kiadvány.

A könyvből megismerhetjük Boldog Brenner János teljes lelki naplóját, olvashatjuk prédikációs jegyzeteit, a boldoggá avatásán elhangzott beszédeket. Visszaemlékezhetünk Brenner József nagyprépost, nyugalmazott helynök atya írásai segítségével, és szemezgethetünk a családi albumból.

A kiadvány ára csak 2.400 Ft, amely elérhető a Szombathelyi Egyházmegye könyvesboltjában, a Püspöki Palota mellett (9700 Szombathely, Berzsényi tér 3.), illetve a webshopban (www.martinuskiado.hu.)

BOLDOG
BRENNER JÁNOS
VÉRTANÚ
ÜZENETE

Szentségimádási naptár 2019. október

1. Szombathely, Szent Kvirin-templom	17. Apátistvánfalva
2. Nagypáli/Halogy	18. Szombathely, Jézus Szíve (Zárda)-templom
3. Perenye	19. Sárvár, Szent László király-templom
4. Zalaegerszeg, Jézus Szíve-templom/
Püspökmolnári	20. Ebergény/Gáborjánháza/Oszkó
5. Bögöte	21. Pusztacsó
6. Boba	22. Celledömölk-Izsákfa
7. Csánig	23. Keléd
8. Kőszeg, Zárdakápolna	24. Telekes
9. Andrásfa	25. Petrikeresztúr
10. Nádasd	26. Vassurány
11. Harasztifalu	27. Táplánszentkereszt
12. Acsád	28. Zalacséb
13. Lukácsháza	29. Halastó
14. Borsfa	30. Alsóújlak
15. Szombathely, Püspöki Hivatal	31. Vasszécseny
16. Nagyrákos	

Martinus
www.martinus.hu
a Szombathelyi Egyházmegye havilapja

Főszerkesztő: Molnár Péter • **Szerkesztők:** Déri Péter, Fábián Tamás, H. Pezenhófer Brigitta, Kovács József, Dr. Kürnyek Róbert, Molnár Péter, Salamon Viktória • **Nyomdai kivitelezés:** Z-Rox Nyugat Kft. • **Kiadó:** Martinus Könyv-és Folyóirat Kiadó (9700 Szombathely, Berzsényi Dániel tér 3.) • **Telefon:** 94/513-191 • **E-mail:** info@martinuskiado.hu • **Internet:** www.martinuskiado.hu • **Felelős kiadó:** Dr. Perger Gyula • **ISSN 2060-145X** • Az újságban megtalálható cikkek a forrás megjelölésével szabadon felhasználhatók.